

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2750 /2019
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у спору по тужби тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., које заједно заступа Дарко Шумаревић, адвокат из ..., мал. ГГ и мал. ДД, као правних следбеника пок ЋЋ из ..., које заступа мајка ЕЕ из ... чији је заједнички пуномоћник Добросав Црепуљаревић, адвокат из ..., против туженог Услужно предузеће „С Алиби“ ДОО из Београда, са учешћем умешача на страни туженог Специјализованог грађевинског АД „ИЗОЛАЦИЈА“ из Београда, које заједно заступа пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., ради предаје у посед, одлучујући о посебној ревизији туженог и умешача на страни туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.2990/17 од 20.09.2017. године и ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 15606/18 од 05.04.2019. године у седници већа одржаној дана 28.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

- 1. НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ** посебна ревизија туженог и умешача на страни туженог.
- 2. ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија туженог и умешача на страни туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж бр.2990/17 од 20.09.2017. године.
- 3. ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 15606/18 од 05.04.2019.године.
- 4. ОДБИЈА СЕ** захтев тужилаца АА и ББ за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.2990/17 од 20.09.2017. године одбијена је жалба туженог и умешача на страни туженог и потврђена је првостепена пресуда Другог основног суда у Београду П 28027/12 од 22.02.2017. године којом је одбијен приговор стварне ненадлежности, одбијен предлог за прекид поступка, обавезан тужени да тужиоцима преда у државину део непокретности ближе означен у ставу 3 изреке првостепене пресуде и тужиоцима накнади парничне трошкове.

Против другостепене пресуде, тужени и умешач на страни туженог су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права. Позвали

су се на одредбу члана 404. ЗПП и досадашњу судску праксу по питању заједничке својине.

Одговор на ревизију доставили су тужиоци АА и ББ преко пуномоћника Дарка Шумаревића, адвоката из Трошкове одговора су тражили и определили.

По члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији, јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ни ново тумачење права, као ни уједначавања судске праксе јер ревиденти не достављају правоснажне одлуке у којима је другачије пресуђено у истој или сличној чињеничноправној ситуацији. Ревиденти оспоравају утврђене чињенице и на основу њих правилност примене материјалног права од стране нижестепених судова, што само по себи није разлог за дозвољеност посебне ревизије.

Са изнетих разлога на основу члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу један изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије и применом чл. 410. ст. 2. и чл. 403. став 3. ЗПП и одлучио да ревизија није дозвољена јер је изјављена против пресуде против које се не може изјавити.

Према одредби чл. 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела правоснажне пресуде не прелази 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба је у предметном спору поднета 28.12.2012. године. Побијаном пресудом је правоснажно усвојен тужбени захтев за предају дела непокретности. У тужби је означена вредност предмета спора на износ од 1.000.000,00 динара што је противвредност 8.802 евра. Стога ревизија није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је ревизију против другостепене пресуде одбацио као недозвољену.

Након изјављивања ревизије тужени је 08.12.2017.године поднео предлог за понављање поступка правоснажно окончаног пресудом Другог основног суда у Београду П 28027/12 од 22.02.2017. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Београду Гж бр.2990/17 од 20.09.2017. године.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 15606/18 од 05.04.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђено је првостепено решење Другог основног суда у Београду П 28027/12 од 26.03.2018. године којим је одбијен предлог туженог за понављање поступка у односу на тужиоце АА, ББ и ВВ.

Против наведеног решења тужени је изјавио ревизију са позивом на одредбу члана 403. у вези са чланом 420. став 5. ЗПП.

Врховни касациони суд је оценио да ревизија туженог изјављена против другостепеног решења у делу којим је правоснажно одбијен захтев за понављање поступка није дозвољена по одредби члана 420. став 5. ЗПП. По тој одредби ревизија је увек дозвољена само када је предлог за понављање поступка правоснажно одбачен. У другим случајевима ревизија против другостепене одлуке о предлогу за понављање поступка није дозвољена. Нема места позивању на одредбу члана 403. ЗПП. Том одредбом је регулисана дозвољеност ревизије против другостепене пресуде зависно од цензуса и одлучивања другостепеног суда о захтевима странака након преиначења или укидања првостепене пресуде или када је посебним законом ревизија дозвољена. Овде се ради о ревизији као ванредном правном леку која је изјављена поводом одлучивања о другом ванредном правном леку те је дозвољеност те ревизије прописана посебном законском одредбом (члана 420. став 5. ЗПП) по којој ревизија туженог није дозвољена.

На основу изложеног и члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. ЗПП. Трошкови одговора на ревизију нису били неопходни ради вођења парнице, те исти тужиоцима нису досуђени.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић